

1972 ஆகஸ்ட் 24]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (3-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 41/72) சட்டமாக்கப்பட வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக்கப்பட்டது.

(6) அறிவிப்புகள்

(அ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு உழவுத் தொழிலாளர் நியாயக் கூலி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/72)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு உழவுத் தொழிலாளர் நியாயக் கூலி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/72) பேரவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு உழவுத் தொழிலாளர் நியாயக் கூலி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/72)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு உழவுத் தொழிலாளர் நியாய ஊதியவகள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவைச் சட்ட வரைவு எண் 34/1972) ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன் மொழிகிறேன்.

கீழ்த் தஞ்சாவூரில் உழவுத் தொழிலாளரின் பிரச்சினைகள் குறித்து விசாரணை செய்வதற்கென, 1968 டிசம்பரில் மாநில

* 12—8—1972 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

322 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு உழவுத் தொழிலாளர் நியாயக் கூலி
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 34/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 34]

அரசால் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணை ஆணைக்குழு செய்த பரிவுரைக்கு இணங்க, தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு உழவுத் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் அவசரச் சட்டம் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 4/1969) சாற்றுரைக்கப்பட்டது. பின்னர், இதற்குப் பதிலாக, தமிழ்நாடு 1969 ஆம் ஆண்டு உழவுத் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 19/1969) இயற்றப்பட்டது. ஒவ்வொரு நிலச் சொந்தக் காரரும் பயிரிடு பருவத்தின்போதும் அறுவடையின்போதும் எல்லா வகைப் பணிக்காகவும் தாம் அமர்த்துகிற உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கு மேற்படி சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள நியாய ஊதியங்களை வழங்க மேற்படி சட்டம் வகை செய்கிறது. நியாய ஊதியங்கள் வழங்குவதைச் செயற்படுத்துவதற்கும் மேற்படி சட்டம் வகை செய்கிறது. கீழ்த தஞ்சை மாவட்டத்தின் ஆறு வட்டங்களில் 1969 ஆகஸ்டு 5 ஆம் நாளன்று மேற்படி சட்டம் செயலுக்கு வந்ததாகக் கருதப்பட்டது. மேலும், 1972 ஆகஸ்டு 4 ஆம் நாள் இது செயலிலிருக்கும்.

மேற்படி சட்டத்தை 1972 ஆகஸ்டு 4 ஆம் நாளுக்குப் பிற்பட்டும் தொடர்ந்து செயலிலிருக்கச் செய்ய வேண்டியதன் தேவை குறித்து அரசு கவனமாகப் பரிசீலனை செய்து, மேற்படி சட்டத்தின் ஆட்சிக் கால அளவை 1972 ஆகஸ்டு 4 ஆம் நாளுக்குப் பிறகு மூன்றாண்டுக் காலத்திற்கு நீட்டிப்பதென முடிவு செய்துள்ளது. இந்த முடிவைச் செயற்படுத்த, தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு உழவுத் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 2/1972) ஆளுநர் சாற்றுரைத்தார்.

அவசரச் சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கும் மூன்றாண்டு களுக்குப் பதிலாக ஐந்தாண்டுகளுக்கு மேற்படி சட்டத்தின் ஆட்சிக் கால அளவை நீட்டிப்பதெனப் பின்னர் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்த முடிவைச் செயற்படுத்தவும் தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு உழவுத் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் (திருத்த) அவசரச் சட்டத்திற்குப் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 2/1972) பதிலாக இருக்கவும் இச்சட்ட வரைவு விழைகிறது.

1972 ஆகஸ்ட் 24] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மேற்படி சட்டத்தை நிலையானதொன்றாகச் செய்வதற்கு நியாய ஊதிய விதங்களை மாற்றியமைப்பதற்காக அறிவிப்பின் மூலம் நியாய ஊதியங்களை வரையறுக்க அரசுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதற்கும் அதைத் திருத்துவதும் ஒருமுறை வரையறுக்கப்பட்ட நியாய ஊதிய விதங்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு மேற்படாத இடைவெளியில் மறு ஆய்வு செய்யப்படுவதற்கு உட்பட்டவையாக்குவதும் விரும்பத்தக்கதென இப்போது கருதப்படுகிறது. மேற்குறிப்பிட்ட நோக்கத்தைச் செயற்படுத்துவதற்காக அரசுத் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படும்.

இத்தீர்மானத்தைப் பேரவை ஏற்றுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU N. K. PALANISAMY: Sir, I move the following amendment:—

“That the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 34 of 1972) be referred to a Joint Select Committee of both Houses consisting of . . . members (names of members to be intimated later).”

The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்பது என் தீர்மானம். காரணம், கனம் மந்திரி அவர்கள்கூட ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தத்தின் அடிப்படையில் அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள அந்தந்த சமயத்தில் ஏற்படக்கூடிய விலைவாசியைப் பொறுத்து அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ஆள்களைப் பொறுத்து ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒருதரம் இந்தமாதிரி சம்பளம் பற்றி புனர்பரிசீலனை செய்யப்படும் என்றிருக்கிறது. கூலி விகிதாசாரம் பற்றி பரிசீலனை செய்த கணபதியா பிள்ளை அவர்கள்கூட மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு தரம் கூலி விகிதத்தை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று அவர்கள் கூட சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தரம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, விலைவாசிகள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு தரம்தான் ஏறுகிறதா? அடிக்கடி விலைகள் ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. முன்பு ஆறு படி கூலி என்று திலப்பிரபுக்களும்,

324 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு உழவுத் தொழிலாளர் நியாயக் கூலி
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 34/72)

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1972 ஆகஸ்ட் 24]

தொழிலாளர்களும் மாண்புமிகு மந்திரி அவர்கள் முன்னிலையில்
ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார்கள். இப்போது ஏழு படி-
கேட்கிறார்கள். இது சட்டமானால் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு விலைவாசி
எப்படி ஏறினாலும் ஒன்றும் கேட்கவே முடியாது. சட்டம் என்று
வந்துவிட்டால் அது இரண்டு பேர்களுக்கும் பைன்ட் பண்ணுகிறது.
ஆகவே இப்படி ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை அல்லது மூன்று
ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை எனறில்லாமல்—இன்டஸ்ட்ரியல்
டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட் இருக்கிறது. மாஜேஜ்மென்ட்டுக்கும் தொழி-
லாளர்களுக்கும் சமரசமான ஒப்பந்தம் அந்தந்த நிலைமைகளுக்கு
ஏற்ப, விலைவாசி உயர்விற்கேற்ப ஒப்பந்தம் ஏற்படுகிறது.
அதேமாதிரி இதற்கு காண்ட்ராக்ட் ஆக்ட் என்றிருக்கிறது. விலை-
வாசி நெருக்கடி ஏற்படும்போது அவர்கள் 15 நாள் நோட்டீஸ்
கொடுத்துவிட்டு சமரசத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆகவே
ஐந்து ஆண்டுகள் என்று போட்டுவிட்டால் அது கிராமப்
பகுதிகளில் அடிக்கடி போராட்டங்கள் நடக்க வழிகோலுவ-
தாகும். ஆகவே திறைப் புனர்பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் கீழ் தஞ்சைக்கு மட்டும் தான் இருக்கிறது.
மாநிலம் பூராவும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஏற்கனவே ஒரு
பெரிய போராட்டம் நடத்தி அது ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருந்-
கிறது. செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கூலி
ஆறாறு, ஒரு லேனை சாப்பாடு. கொல்லிமலை, சத்தியமங்கலம்
போன்ற இடங்களில் இன்னும் ஆறாறு, எட்டாறு என்றுதான்
இருக்கிறது. மலைப்பகுதிகளில் அப்படிதான் நிலைமை இருக்கிறது.
தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே எல்லா
வற்றையும் பரிசீலனை செய்து ஒட்டுமொத்தமாக குறைந்தபட்சக்
கூலி இவ்வளவு என்று மாநிலம் பூராவும் கொண்டுவருவதற்கான
ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலியை
ஒத்துக்கொண்டு அது சரியானமுறையில் கொடுக்கப்படுகிறதா
என்பதை அந்தந்தப் பகுதிகளில் கீழ் மட்டத்திலிருந்து பல
கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு போட்டு அது
சரியானமுறையில் அமல் செய்யப்படுகிறதா என்று அவர்கள்
பார்க்கவேண்டும். விவசாய போராட்டத்தின்போது ஏற்பட்ட

1972 ஆகஸ்ட் 24] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

ஒப்பந்தத்தில் உள்ள ஒரு ஷரத்தில் இது அரசுத் தரப்பிலிருந்து ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட்டு மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகின்றேன். முதலில் இந்த சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வராமல் தனி சட்டமாகக் கொண்டு வருவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், திருத்தம் என்று சொன்னால் ஒரு சிறு குறுகிய அளவிலேதான் அதிலுள்ள அம்சங்கள் பற்றி பேசுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். பொதுவாக, இம்மாதிரி சட்டங்கள் வருகின்ற பொழுது எல்லாவற்றையும், அந்த பீடத்தில் அடக்கியிருக்கின்ற அம்சங்களைப் பற்றி சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருந்தாலும், அது குறுகிய நோக்கத்தோடு இருக்கிற காரணத்தினால், தெளிவாக அதன் எல்லாப் பகுதிகளைப் பற்றியும் சொல் முடியாது.

இந்த மசோதாவானது கிழக்கு தஞ்சையில் 6 தாலாகாக் களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்கின்றதைப்பற்றிய திருத்த மசோதா. இந்தச் சட்டத்திற்கு முன்னதாக ஏற்பட்ட கமிட்டி பற்றியும், அந்தக் கமிட்டி கூலியை எப்படி நிர்ணயம் செய்தது என்பது பற்றியும் இந்த மன்றத்தில் கூறவேண்டிய தேவையில்லை.

பொதுவாக விவசாயக் கூலிகளெல்லாம் ஆர்கனைஸ்டி லேபராக இல்லை என்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு ஒரு நிர்ணயமான கூலி என்ற ஒரு நியதி இல்லாத முறை காணப்படுகிறது. அவர்களுக்கு ராஜ்யம் முழுவதும் கூலியை நிர்ணயம் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கிற சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, விலைவாசிக்கு ஏற்ப, இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்வதுபொருத்தமாக இருக்கும். உழவுக்கு எவ்வளவு, அறுவடைக்கு எவ்வளவு கூலி என்றெல்லாம் இந்த சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பல பகுதிகளிலும் இம்மாதிரியான அறுவடை காலத்திலும், அதே மாதிரி உழுகின்ற நேரத்திலும் போராட்டங்கள்,

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 ஆகஸ்ட் 24]

கிளர்ச்சிகள் சில அபசியல் கட்டிகள் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. அண்மையில் ஒரு விவசாயிக் கூலிக்கு குறைந்தபட்சம் ரூ. 5 கூலி இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு கிளர்ச்சி நடந்து கொண்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். இத்தகைய கிளர்ச்சிகளெல்லாம் தேவையான, தேவையற்றது அல்லவா என்பதையெல்லாம் நாம் சற்று சிந்திக்கவேண்டும். ஆதலால், அரசாங்கம் சட்டம் செய்கின்றபொழுது விவசாயக் கூலியை நிர்ணயம் செய்வதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும்.

கிழக்குத் தஞ்சைக்கு மட்டுமல்ல. வேறு விவசாயப் பகுதிகளுக்கும் இதை விஸ்தரிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டமாக இயற்றுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற கருத்தினைக் கூறிக்கொள்ள விழைகின்றேன். விவசாயப் பகுதிகளில் அமைதி இருக்கவேண்டும், பசுமைப் புரட்சி ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, விவசாயப் பகுதிகளில் இம்மாதிரியான போராட்டங்கள் தலைதூக்குவது விவசாயத்திற்கே பெரிய ஆபத்தை விளைவிக்கும். நாட்டின் விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு தடை ஏற்படும். விலைவாசி குறைந்தபாடில்லே உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்கிறோம். ஆனாலும், அத்தியாவசியமான உணவுப் பண்டங்களின் விலை இன்னும் கூடித் தான் இருக்கிறது. கூலியை நிர்ணயம் செய்யும்பொழுது 1960-ல் இருந்த கூலி எவ்வளவு என்பதை ஒரு அடிப்படையாகக் கொண்டு, இப்பொழுது இருக்கிற கூலியை நிர்ணயம் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும். பொதுவாக, இந்த சட்டமானது வேறக்கூடிய ஒரு சட்டம் என்று கூறி நான் அமர்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டம் வரவேற்கத் தக்க சட்டம். ஆனாலும், ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் நிரந்தரமாக இல்லாமல் இருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மட்டும் விஸ்தரிப்பதற்கு கொண்டு வரப்படுகிறது. ஆனால், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அதை பெர்மனன்ட் ஆக்ட்டாக செய்வதற்கான திருத்தம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காக மிக்க நன்றி.

1972 ஆகஸ்ட் 24] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

அடுத்ததாக, இந்தச் சட்டம் கிழக்குத் தஞ்சைக்கு மட்டும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மாநிலம் முழுமையும் இருக்கிறார்கள். கிழக்குத் தஞ்சையில் போராட்டம் நடந்தது. அதனால் கணபதியாபிள்ளை கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு இந்த சட்டம் வந்தது. மற்ற இடங்களில் போராட்டம் நடக்கவில்லை என்பது உண்மை. இருந்தாலும் போராட்டம் நடக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் அனுகூலம் இல்லாமல் செய்வது சரியானதல்ல. அண்மையில் விவசாயிகளின் போராட்டம் நடந்தபோழுது ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டு, எல்லா இடங்களிலும் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்வதாக அரசு உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறது. இந்த உறுதியை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் இந்த சட்டம் மாநிலம் முழுவதற்கும் கொண்டுவரப்படவேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றம் மட்டுமல்ல, நாட்டின் சமுதாய மாற்றத்திற்கேற்ப அவர்களும் மனிதர்களாக அந்தஸ்துடனும், உரிமையோடும் வாழ்கின்ற நிலைமை ஏற்பட வேண்டும் என்பதனையும், அவர்களின் தேவைகள் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, விலைவாசி உயர்வையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு விவசாயக் கூலியை திருத்தி அடைப்பதற்கு வகை செய்யவேண்டும். மாநிலம் முழுவதற்கும் செல்லுபடியாகக்கூடிய திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டியது அவசியம் என்ற கருத்தினையும் வலியுறுத்தி, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழர் என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே ரொம்பவும் அடித்தட்டில் வாழக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு நியாயக் கூலிச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு மற்ற தொழிலில் உட்பட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் களுடைய வாழ்வு நிலையை எடுத்து சரிவர கணக்குப் பார்த்தால், விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை நிகமிகப் பின்

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1972 ஆகஸ்ட் 24]

தங்கியிருக்கிறது என்பதை சட்டமன்றத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள், நியாய உள்ளம் படைத்தவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள். சமீபத்தில் காலம் சென்ற நீதிபதி கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் பரிசீலனை செய்து ஒரு நியாயமான தீர்ப்பை அவர்களுக்கு வழங்கினார்கள். நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்லக்கூடிய கீழ்த்தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆண்டுக்கு 180 நாட்களுக்கு ஆண்களுக்கும், 130 நாட்களுக்கு பெண்களுக்கும் வேலை கிடைக்கிறது, ஒரு குடும்பத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 300-க்கு மேல் சம்பாதிக்க முடியாது என்று அவர்கள் தீர்ப்புக் கூறியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி அவை நிலையில் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை வைத்துப் பார்க்கிறபொழுது, இன்றைக்கு பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களையும் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அரசாங்கத்தினால் போடப்பட்டிருக்கும் நல்ல திட்டங்கள் அனைத்தும் வறுமையின் கடைக்கோடியில் வாழ்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு கிடைக்கவில்லை. இதை நியாயபூர்வமாக சிந்தித்துப்பார்ப்பவர்கள் யாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

இந்த நிலையை வைத்துக்கொண்டு, ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வா வேண்டும் என்று நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நிலவி வருகின்ற விடேவாசி ஏற்றத்தை மனதில் வைத்துப்பார்த்தால், அவர்களுக்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தரம் கூலியை நிர்ணயம் செய்வது நியாயமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

அடுத்தபடியாக எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு ஒரு மீனவ தொழிலாளி கடலில் மூழ்கிவிடுகிறான் என்றால், மீன் பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும்பொழுது அகால மரணம் அடைந்து விட்டான் என்றால், சர்க்கார் அந்தத் தொழிலாளிக்கு ஈட்டுத் தொகை வழங்குகிறது. அதே போல் இன்றைக்கு மாமேறித் தொழிலாளி வழுக்கி விழுந்து அகால மரணம் எய்தினால், அதற்கு அரசாங்கம் ஈட்டுத் தொகை வழங்குகிறது. ஆனால் ஒரு

1972 ஆகஸ்ட் 24] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

விவசாயத் தொழிலாளி நாற்றங்கட்டை அல்லது பயிர்கட்டை தூக்கிக்கொண்டு வரும்பொழுது விழுந்தாலும் சரி, அதைப் போல அறுவடைக் காலத்தில், அறுவடை செய்யும்பொழுது அகால மாணம் அடைந்தால், அவனுக்கு எத்தகைய ஈட்டும் தொகையும் சர்க்கார் வழங்குவது கிடையாது. இந்த நிலை மாற வேண்டும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வள்ளுவர் பெருந்தகை கூறியுள்ளார் :

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.”

ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை “உழுதுண்டு வாழ்வாரே சாவார், தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் தொந்தி பெருப்பார்” என்று குறளை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டிய நிலையில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வு அமைந்திருக்கிறது.

இன்றைக்கு ஒரு மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய கீழ்த்தஞ்சைக்கு மட்டும் நியாயக் கூலி சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது பொருத்தமல்ல. தமிழகம் பூராவும் குறைந்தபட்சக் கூலி சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உழவுத் தொழிலில் நவீனத் திட்டங்கள் புகுத்தப்பட்டு, அந்தத் தொழில் வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்டு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிற நேரத்தில், நவீன திட்டங்கள் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க, உழவுத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு வேலை குறையும். அதையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஒரு குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்து, அந்த சட்டத்தை மாநிலம் முழுவதற்கும் அமுல்படுத்தவேண்டும். மற்ற தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்களுடைய நிலையைவிட உழவுத் தொழிலாளர்களுடைய நிலை மோசமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் ஒரு

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1972 ஆகஸ்ட் 24]

ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்கு கூலி நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தமிழ்நாட்டில் முழுவதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நிரந்தரமாக அவர்களுக்கு வேலை கிடையாது. அவர்கள் அனாதைகள் மாதிரிதான். அவர்களுக்கு கூலி கிடைத்தால் உண்டு, இல்லாவிட்டால் இல்லை. வேலை கிடைத்தால் மட்டும் கூலி கிடைக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை சமுதாயம் முழுவதும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் என்று கூறுகின்றபோழுது, குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கின்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும். இந்த மசோதா கீழ் தஞ்சைக்கு மட்டும் அமுலாக்குவது என்ற அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அமைச்சரவை இந்த ஆண்டு தமிழகம் முழுவதும் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்கின்ற ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், கூலி நிர்ணயங்களுக்காக விவசாயத் தொழில் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு கிளர்ச்சிகள் மேலும் வலுப்படுத்தப் படாமல் இருப்பதற்கான வாய்ப்புகளை நாம் இங்கே உருவாக்கி வேண்டும். அதோடு மட்டுமில்லை, கூலி நிர்ணயங்களை அவர்களுக்கு செய்வது மாத்திரம் அவர்களுடைய வாழ்க்கையை பாதுகாத்துவிட முடியாது. அவர்களுக்கு சமுதாயத்திலே ஒரு 'பாதுகாப்பு நிதி', 'வைத்திய வசதி' போன்ற அம்சங்களை அரசாங்கம் கணக்கெடுத்துக் கொண்டு, பொருளாதாரத் துறையிலேயும் அவர்களுக்கு நிதிகள் கூட. ஒதுக்கி அவர்களுடைய குடும்பங்களை பாதுகாக்கக் கூடிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு கடமையாக இருக்கிறது என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், அங்கு பணி புரியும் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ஏராளமான சம்பளத்தை கொடுக்கிறோம். ஆனால் கீழ் மட்டத்திலே இருக்கின்ற உழைக்கிற மக்களுக்கு சமுதாயப் பாதுகாப்பு என்ற அளவிலே எந்த உதவியை அளித்திருக்கிறோம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்

1972 ஆகஸ்ட் 24] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையில் இப்படிப்பட்ட மசோதாக்களைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினால், இலட்சக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அவைகளை வரவேற்பார்கள். இந்த மசோதாவை தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கான காரியங்களை உடனடியாக அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, விவசாயத் தொழிலாளர் நியாயக்கூலி சட்டமானது இந்த அவையின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவைப் பார்க்கும் பொழுது கீழ்த்தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கிற 6 தாலுக்காக்களுக்கு மட்டும் தான் இந்த மசோதாவையும், ஏற்கனவே இதன் மீது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்ற சட்டமும் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. ஆனால், இன்றைய தினம் இந்த நாட்டில் இருக்கிற அத்தனை விவசாயத் தொழிலாளர்களுமே மிகவும் குறைந்த கூலியைப் பெற்றுக் கொண்டு, மிகவும் வருந்தக்கூடிய நிலையிலே தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றம் நன்கு உணருகிறது. நாடும் அறிகின்றது. ஆகவே, இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு “ஆர்கனைசு தொழிலாளர்களாக” இல்லாத காரணத்தினால் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு அளிக்க இந்த நாடோ, இந்த அரசோ முன் வரவில்லை என்றால், நிச்சயமாக அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. “ஆர்கனைசு தொழிலாளர்கள்” இப்பொழுது பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் பெறுகின்ற ஊதியத்திற்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பெறுகின்ற ஊதியத்திற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். இன்றையத் தினம் நம் நாட்டிலே வீலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கும் தருணத்திலே விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு நிரந்தரமாக தொழில் செய்யும் வாய்ப்பு இல்லாத நிலையைப் பார்க்கும் பொழுது, நிச்சயமாக “ஆர்கனைசு லேபர்ஸ்ஸுக்கு” இருக்கிற பாதுகாப்பை விட அதிகமான பாதுகாப்பை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[1972 ஆகஸ்ட் 24]

அத்தோடு, இன்றையத் தினம் இந்த மசோதாவை பார்க்கும் பொழுது கீழ்த்தஞ்சாவூரில் நெல் பயிர் செய்கின்ற தொழிலாளர் களுக்குத்தான் பாதுகாப்பு அளிப்பதாக இந்த மசோதாவின் நோக்கம் இருக்கிறது. நம் மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நெல் விவசாயம் செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் போல் மற்ற பயிர் விவசாயம் செய்யும் தொழிலாளர்களும் குறிப்பாக பருத்தி பயிர் செய்பவர்களின் நிலையும் மேசமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை நான் கூறத் தேவையில்லை. அப்படி இருக்கும் பொழுது தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே நெல் பயிர் செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும்தான் இந்த நியாயக் கூலிச் சட்டம் என்றால் அது நன்றாக இருக்காது என்றே சொல்லுவேன். ஆகவே, இந்த மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பி, அது மாநிலம் முழுவதும் சென்று பல்வேறு விவசாயத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்களையும், அவர்களைச் சார்ந்த அரசியல் கட்சிகளையும் சந்தித்து அவைகளின் எண்ணங்களை அறிந்து அதன் மூலம் இங்கே ஒரு விரிவான சட்டத்தை நிறைவேற்றி வைத்தால், நிச்சயமாக இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பல்வேறு விவசாயத் தொழிலாளர்களும் பயன் பெறுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இதே நோத்திலே, இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு உழுகின்ற காலங்களிலேயும், விதைக்கின்ற காலங்களிலேயும் அறுவடை செய்கின்ற காலங்களிலேயும்தான் வேலை வாய்ப்பு இருக்கிறதே தவிர இடைக் காலத்திலே அப்படி வேலை வாய்ப்புகள் இருப்பதில்லை. அதனால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த இடைக் காலங்களில் அதாவது வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாது இருக்கின்ற காலங்களில் வேலை அவர்களுக்கு மற்ற கொழில்களிலே அளிப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை செய்து தர இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய நியாயக்கூலி மசோதா ஒரு நல்ல அம்சம் பொருந்திய ஒன்றாகும். இந்த சட்ட மன்றத்திலே இதற்கு முன்னால் நிறைவேற்றப்பட்டு, இந்த சட்டத்திற்கு மூன்று ஆண்டுகள் முடிந்து விட்டது. இந்த சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு

1972 ஆகஸ்ட் 24] !திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

ஒரு சரித்திரமே உண்டு. கீழ்வெண்மணி சம்பவம்தான் இந்த சட்டம் வருவதற்கு காரணமாகும். 42 உயிர்கள் அங்கே பலி கொடுக்கப்பட்டு, தீயிலே வைத்து கொளுத்தப்பட்டு, அரசாங்கம் அதன் பிறகு இந்தச் சட்டத்தைகொண்டு வந்தார்கள். நம்முடைய இராஜ்யத்தில் 49 இலட்சம் குடும்பங்கள் இந்த விவசாயத் தொழிலிலே வேலை செய்து வருகிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத் திலே இருக்கக் கூடிய மொத்த ஜனத் தொகையிலே பெரும் பகுதியான குடும்பங்கள் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக் கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் கிடையாது. அவர்களுக்கெல்லாம் ஊருக்கு ஒரு கூலியாக கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஊரிலே அதிகமாக கூலி கொடுப்பார்கள். மற்றொரு ஊரிலே ரொம்ப குறைந்த கூலியை கொடுப்பார்கள். இப்படி ஒரு நிச்சயமற்ற வாழ்க்கையை அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கானால், தஞ்சை மாவட்டம் முழுவதையுமே “டெல்டா பிரதேசம்” என்று சொல்லலாம். இது ஒன்று; அடுத்து அதையே புதிய பாசனப் பிரதேசம் என்று பிரித்திருந்தும் கூட, அது விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நிறைந்த ஒரு மாவட்டம் ஆகும். ஆனால் அந்த மாவட்டம் முழுவதும் இந்த மசோதா விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. ஆனால் கீழத் தஞ்சையிலே இருக்கும் 6 தாலுக்காருக்கு மாத்திரம்தான் இது விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்ததன் மூலமாக அங்கே இருக்கக் கூடிய நிலச் சுவான்தார் களும், விவசாயத் தொழிலாளர்களும் சமீபத்திலே வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் முன்னிலையில் 13—8—72 அன்று ஒரு சமரச உடன்பாட்டை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்னாலே இருந்த கூலி விகிதம் மிகக் குறைவாக ஆகிவிட்டது. காரணம் இந்த சட்டம் இயற்றப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. அதோடு மட்டுமில்லாமல் சணபதியா பிள்ளை கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே கூறப்படுகிறது. வருஷத்திலே ஒரு தடவை இந்த நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலி விகிதத்தைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று. அதற்கு என்று கமிஷன்களை அமைத்து அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டு அரசாங்கம்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 ஆகஸ்ட் 24]

அவ்வப்பொழுது அவர்களுடைய கூலி நிர்ணயத்தை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், மூன்று ஆண்டிற்கு பிறகு ஒரு கமிஷன் அமைத்து விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு கூலி பெறுகிறார்கள் அவர்கள் வாழ்க்கை நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் பார்த்து அதன் மீது ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதுதான் நியாயமாக இருக்க முடியும். அந்த பழைய சட்டப்படி ஆறு லிட்டர் நெல்லும், 1.25 ரூபாய் அல்லது 3 ரூபாய் ஆண்களுக்கு கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்றும், பெண்களுக்கு 5 லிட்டர் நெல்லும், 25 பைசாவும் அல்லது ரூபாயாக கேட்டால் 1.25 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. சமீபத்திலே நடந்த ஒப்பந்தம் பிரகாரம் நிலச் சுவான்தார்கள் பூரணமாக சம்மதித்து சட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருப்பதை விட அதிகமாக தருவதாக ஒப்புக்கொண்டு கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி ஆண்களுக்கு 6 லிட்டர் நெல்லும், 1.50 காசும், ரூபாயாக கொடுத்தால் 3.70 காசு கொடுப்பது என்றும். பெண் தொழிலாளர்களுக்கு 5 லிட்டர் நெல்லும் 50 காசும், பணமாக கொடுத்தால் 2.25 ரூபாய் என்றும் ஒப்பந்தம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதை இரண்டு தரப்பினரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் இருந்து இந்த ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு இருக்கும் பொழுது சட்டப் பூர்வமாக 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் செய்த ஒரு கூலியை நாங்கள் சட்டப்படி கொண்டு வருகிறோம் என்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்க முடியாது. ஆகவே, இதை எல்லாம் தீவிரமாக அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதற்குரிய முறையிலே நீங்கள் கமிஷன் அமைக்க வேண்டும். மாநிலம் முழுவதிலுமே ஒரு கமிஷன் அமைத்து அதற்குப் பிறகு ஒரு காம்ப்ரஹன்சிவ் சட்டம் கொண்டு வருவது சரியாக இருக்க முடியும். இல்லீ என்றால் இந்த சட்டத்தையே பரிசீலிப்பதற்காக ஒரு பொறுக்குக் குழுவுக்கு இதை போடுவதுதான் நியாயமாக இருக்க முடியும். அதை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 24]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று ஓரிரண்டு கருத்துக்களை மாதிரியும் வலியுறுத்திச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்த மசோதாவானது நீண்ட காலமாக நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் ஒரு பகுதியாக இருக்கக் கூடிய கீழ் தஞ்சையிலே இருக்கும்படியான ஏராளமான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எந்தவித பாதுகாப்பும் இன்றி, எந்தவித உத்தரவாதமும் இன்றி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததை மாற்றி, அவர்களுக்கு திட்டவட்டமான ஊதியம் எவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்கும் பொருட்டு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி மாண்புமிகு திரு. ஏ. கே. கப்பையா அவர்கள் சொன்னதைப் போல, ஒரு பயங்கரமான ஒரு நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு, இந்த அளவிலே அரசாங்கம் தலையிட்டு அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ரீதியிலே திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் அதை கொண்டு வந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு கமிஷன் போட்டார்கள். நாம் இப்பொழுது கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் கமிஷன் போட்டாகிவிட்டது. ஊதியம் எவ்வளவு என்று நிர்ணயித்தார்கள். ஆகவே, அந்த ஊதியத்தை நிலச் சுவான்தார்கள் சரியாகக் கொடுக்கிறார்களா இல்லையா அல்லது வேறு வகையிலே அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ள ஏதாவது செய்கிறார்களா என்று கண்காணிப்பதற்கு ஒரு அமைப்பு மிக மிகத் தேவை என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்காக தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படியிருந்தாலும் கூட சிலர்--பத்து பதினைந்து பேர் அந்தத் தொழிலாளர் தோழர்களைப் பார்த்து "உங்களுக்கு இவ்வளவுதான் கூலி கொடுப்போம், இதற்கு மேல் நீங்கள் கேட்கக்கூடாது; இதற்கு மேலும் நீங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டால் என்ன செய்வோம் என்று பாருங்கள்" என்று மிரட்டக் கூடும். தொழிலாளர்களும் பயந்து, நமக்கு ஏன் வம்பு என்று கொடுத்ததை வாங்கிச் செல்லக் கூடும். அப்படி இல்லாமல் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததோடு, அது சரியாக அமல் நடத்தப் படுகிறதா என்பதையும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1972 ஆகஸ்ட் 24]

பக்கிங்காம் அண்டு கர்னாட்டிக் மில்லிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு துணி இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. செங்கல் தொழிற்சாலையிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு வீடு இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காவது அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறதே என்று நான் முழு மனதோடு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

உணவு அமைச்சரவர்கள் சில சமயங்களில் சொல்வார்கள். 'எதிர்க் கட்சியிலே இருந்தாலும் அரசாங்கம் நல்லது செய்தால் பாராட்டுங்களேன்.' நீங்கள் ஒன்றை கூட பாராட்ட மாட்டேன் என்கிறீர்களே' என்று சொல்வார்கள். எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும், பாராட்ட வேண்டிய இடத்தில் பாராட்டி, சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய இடத்தில் சுட்டிக்காட்டி, எடுத்துக் கூற வேண்டிய இடத்தில் எடுத்துக் கூறி, இடித்துக் கூற வேண்டிய இடத்தில் இடித்துக் கூறி, தட்டிக் கேட்க வேண்டிய இடத்தில் தட்டிக் கேட்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நல்ல மசோதாவை நான் வயவேற்று பாராட்டுகிறேன்.

இந்த மசோதாவின் விளைவாக கிழ்த் தஞ்சையில் விவசாயி களுக்கும் நிலச் சுவாந்தார்களுக்கும் இடையே ஒரு நல்ல சுமுக மான சூழ்நிலையை உருவாக்கி அரசாங்கத்தின் புரட்சி இயக்கத்தை —புரட்சி என்றால் ஏதோ என்று நினைக்க வேண்டாம், பசுமைப் புரட்சி—சிரிய முறையில் செயல்படுத்த வழி செய்யப்படுகிறது. அந்த வகையிலே அங்கே நல்ல அமைதியான நிலையை ஏற்படுத்தி ஏராளமான நெல்லை உற்பத்தி செய்து, நெற்களஞ்சியத்தை பெருக்கி, நாட்டை வளப்படுத்த வகை செய்கின்ற இந்த மசோதாவை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, பொது வாக இந்த மசோதாவை எல்லா அங்கத்தினர்களும் வர வேற்றார்கள். இந்த மசோதாவை வரவேற்றவர்களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சுப்பையா அவர்களும், சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் குறிப்பிடத்

1972 ஆகஸ்ட் 24] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

தக்கவர்கள். அவர்கள் எல்லாம் கூட இந்த மசோதாவை வரவேற்றதிலிருந்து இது எவ்வளவு நல்ல மசோதா என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்கறிவார்கள். இந்த மசோதாவை வரவேற்று பேசிய அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய சில உறுப்பினர்கள், இந்தச் சட்டம் எப்படி அமுலாக்கப்படும் என்றும், இதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்து அமுல்படுத்த வேண்டும் என்றும் சில ஐயப்பாடுகளைக் கிளப்பினார்கள். திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள் 'அடுத்த கமிஷன் போடும்வரைதானே நாங்கள் ஷப்பதல் அளித்தோம்; இப்போது 6 வருடங்களுக்கு என்று மசோதாவில் சொல்லியிருக்கிறதே' என்ற ஐயப்பாட்டைக் கிளப்பினார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் தொடக்கத்திலேயே என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்து விடுகிறேன்.

கணபதியா பிள்ளை தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவின் காலாவதி 4-ம் தேதியுடன் முடிவடைகிறது. அதன் பிறகும் சிறிது காலம் நீடிப்பதற்கு அவசரச் சட்டம் ஒன்றைப் போட்டோம். அதன் பிறகு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் திரு. மன்னை நாராயணசாமி அவர்களை தஞ்சைக்கு அனுப்பி, சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தைக் கூட்டி, மிராசுதார்களுடனும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுடனும் சமரசம் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவினை ஏற்பதற்காகத்தான் இந்த தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறேன். ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு இந்த மசோதா நீடிக்கும் என்று சொல்லப் பட்டிருப்பதால் யாரும் ஐந்தாண்டு வரை இதை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று எண்ண வேண்டாம். கூலி பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றால், ஐந்தாண்டு களுக்குள்ளும் பரிசீலிக்கலாம், அதற்கு மேலும் பரிசீலிக்கலாம்; அல்லது 6 மாதங்களுக்குள் அல்லது ஒரு வருடத்திற்குள் எப்போது வேண்டுமானாலும் பரிசீலிக்கலாம். அப்படி பரிசீலனை செய்வதற்கு மீண்டும் சட்ட மன்றத்தின் அனுமதி வேண்டப்பட வேண்டியதில்லை; அரசாங்கம் நோட்டீபிகேஷன் போடலாம்.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு உழவுத் தொழிலாளர் நியாயக்கூலி
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 34/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 24]

அந்த வகையிலே தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. எனவே, அதிலே யாருக்கும் எந்தவித ஐயப்பாடும் தேவையில்லை. இப்போது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் கூலி விகிதங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று முத்தரப்பு மாநாட்டின் மூலமாகவோ அல்லது வேறு வகையிலோ முடிவெடுக்கப்படுமானால், சட்டசபையின் அனுமதி இல்லாமலேயே உடனே நோட்டீபிகேஷன் போட்டு, எந்த நேரத்திலும் மறு பரிசீலனை செய்யலாம்.

அடுத்து, மாநிலம் முழுவதும் இந்த மசோதாவை அமுல் படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கீழ் தஞ்சையில் அமுல் படுத்தப்படும் இந்தச் சட்டம் விரைவிலே தமிழ்நாடு எங்கும் விஸ்தரிக்கப்படும். விவசாயப் போராட்டக் குழுவினருடன் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்தி, தமிழ்நாடு முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்து, எந்தெந்த இடத்தில் என்னென்ன பயிருக்கு என்னென்ன வகையில் கூலி நிர்ணயிக்கப்படலாம் என்பதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அப்படி அமைக்கப்பட்ட குழுவின் அறிக்கை கிடைத்ததும் அதை பரிசீலனை செய்து தமிழ்நாடு முழுவதும் இந்தச் சட்டம் அமுல் படுத்தப்படும் என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே இந்த மசோதாவை எல்லா உறுப்பினர்களும் வரவேற்று, ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டதாக கருதப்பட்டது.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 34 of 1972) be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Bill will now be taken up clause by clause.

1972 ஆகஸ்ட் 24]

CLAUSE 2.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is--

“ That Clause 2 do stand part of the Bill ”.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : Sir, I move the following amendments :

1. For clause 2, *substitute* the following clauses, namely :

“ 2. *Amendment of section 1, Tamil Nadu Act 19 of 1969.*—In section 1 of the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages Act, 1969 (Tamil Nadu Act 19 of 1969) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(i) for the heading “ Short title Commencement and duration ”, the heading “ Short title and commencement ”, shall be substituted.

(ii) for sub-section (3) the following sub-section shall be substitutely, namely :—

“ (3) This Act as amended by the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages (Amendment) Act, 1972 is hereby made permanent; ”; and

(iii) sub-section (4) shall be omitted.

3. *Insertion of new sections 12-A and 12-B in Tamil Nadu Act 19 of 1969.*—After section 12 of the principal Act, the following sections shall be inserted, namely :—

“ 12-A. *Alteration of rates in Schedule II.*—(1) The Government may, by notification, amend Schedule II and alter the rate of wages specified in Part I or Part II of Schedule II and different rates of wages may be fixed for different areas.

(2) Before issuing the notification under sub-section (1), the Government shall take into consideration the following factors, namely :—

(a) the availability of the labour in the area, or

(b) the price of essential commodities in the area, or

(c) the rise in the cost of living in the area, or

(d) such other factors as may be prescribed.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு உழவுத் தொழிலாளர் நியாயக் கூலி
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 34/72)

[The Hon. Thiru P. U. Shanmugam] [1972 ஆகஸ்ட் 24]

(3) The Government may, after the publication of the notification under sub-section (1), review at such intervals not exceeding five years, as they may think fit, the fair wages fixed under sub-section (1) and revise the rate of wages if necessary :

Provided that where for any reason the Government have not reviewed the fair wages within any interval of five years, nothing contained in this sub-section, shall be deemed to prevent them from reviewing the fair wages after the expiry of the said period of five years and revising them, if necessary and until they are so revised, the fair wages in force immediately before the expiry of the said period of five years shall continue in force.

(4) All references made in this Act to Schedule II shall be considered as relating to Schedule II as for the time being amended in exercise of the powers conferred by this section.

12-B. *Minimum Wages Act not to apply.*—The Minimum Wages Act, 1948 (Central Act II of 1948) shall, in so far as it relates to matters dealt with in this Act, cease to apply to any area in which this Act has already been or is brought into force under sub-section (2) of section 1."

THIRU A. K. SUBBIAH: Sir, I move the following amendment :—

In Clause 2, for the expression " the 4th day of August 1977 " the expression " 4th day of August 1975 " shall be substituted.

The amendment was duly seconded.

MR. DEPUTY SPEAKER: The clause and amendments are before the House for discussion.

திரு. என். கே. பழனிசாமி இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய திருத்தம் முன்மொழியப்படவில்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவரவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்த தீர்மானத்திலுள்ள கருத்துக்கள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தனது பதிலில் குறிப்பிட்டார்கள். அதோடு இந்த மசோதா

1972 ஆகஸ்ட் 24] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

ஐந்து வருடங்களுக்கு என்றில்லாமல் எப்போது வேண்டுமானாலும் பரிசீலனை செய்யக்கூடிய வகையிலேதான் இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். அதனால் என்னுடைய திருத்தத் தீர்மானத்தைத் தீரும்படிப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The amendment of Thiru A. K. Subbiah was by leave withdrawn.

The Government amendment was put and carried.

Clause 2, as amended was put and carried.

Clause 3.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“ That Clause 3 do stand part of the Bill ”.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: Sir, I move the following amendment—

“ Renumber the existing Clause 3 as Clause 4 ”.

The amendment was put and carried.

Clause 3, renumbered as clause 4, was put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: Sir, I move—

“ That the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 34 of 1972) as amended, be passed ”.

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed into law.

(இ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நில குத்தகை உரிமைகள் ஆவண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நில குத்தகை உரிமைகள் ஆவண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு *(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/72) பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு நான் முன்மொழிகிறேன்.

* 17—8—1972 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.